

at Regjeringen og Folkethinget nu omsider ere blevne enige om, at de Fordele, som man havde lovet sig af denne Lønningsmaade, ere illusoriske, idet Lønpriserne ikke staae i noget virkeligt Forhold til de forskjelligs Livsforbrødenheder eller i ethvert Tilfælde kun udgjøre et reent forsvindende Moment med Hensyn til disse, saa at en Embedsmand, ved denne Maade at beregne hans Indtægter paa, ofte har en meget betydelig Forskjel i sine aarlige Indtægter, medens hans Udgifter forblive accurat de selvsamme fra det ene Aar til det andet. Det Savn, som jeg føler, bestaaer derimod deri, at der ikke ved Lovforslaget er fastsat Alderstillelag. Jeg troede, at man nu efterhaanden var bleven ligesaa enig om at fastsætte Forhøielse i Gagen indenfor de forskjellige Lønningsclasser efter Tjenestealder, som jeg haaber, at man er bleven enig om at forlade Sædtillægsprincipet. Det forekommer mig at være langt mere naturligt at lade Vedkommende rykke op til en høiere Gage efter hans Tjenestealder, end at han altid skal vente paa en Formands Afgang eller Død for at opnaae en Gagesforøgelse. Jeg skal villigt indrømme, at man ved at have slået alle Officererne i hele Hæren i een Potte, istedetfor, som den høitagtede Minister, at ordne deres Dyrkning efter Vaaben, har opnaaet, at Fremgangen i det Hele bliver jævne og Villaaerligheden altsaa mindre; men jeg troer, at der alligevel vil kunne komme et Spillerum af flere Aar imellem den Tid, hvori Officerer, der i det Hele ere samtidige, komme til at rykke op fra den ene Gagesats til den anden, ligesom der ogsaa derved kan fremkomme en Forskjelighed i Officerernes eventuelle Pension, som vil være ubillig imod den Enkelte. Jeg kan ikke forstaae, hvorfor man ikke for Landetatens Vedkommende vil forsøge, hvad der er indført i de civile Lønningslove, og hvad der ligeledes forlængst er indført for Sjøetatens Vedkommende, nemlig Fastsættelse af Dyrkningen til de høiere Gager efter Tjenestealderen. Jeg troer virkelig ikke, at den Forskjelighed, som derved vilde fremkomme i Budgetterne fra det ene Aar til det andet, vilde være for Noget at regne. Jeg troer, at Forholdet efter et vist Tidsforløb, s. E. 5 eller 10 Aar, vilde ud-

jævne sig aldeles af sig selv, og at man kan fastsat en vis Aldersgrænse, hvorefter Officererne ikke kunne være i den samme vis Stilling, vil navnlig det være til Gavn, der tilveiebringes derved, at det kan være Flere paa en høiere Gage end det andet Aar. Forre, udvisses i Løbet af kort Tid. Hvad jeg her har om det veed jeg meget godt, blive et fromt Ønske, thi, saa langt som denne Samling er fremrykket, og saaledes som denne Sag foreligger, kan der naturligvis ikke nu være Tale om Andet end om at see snarest at komme til en Overeenskomst, først med den ærede Minister og saa med det andet Thing om de Rettelser, der ere absolut fornødne i nærværende Lovforslag, og man maa lade sig nøie med dem, som man saaledes kan komme overeens om. Jeg skal derfor heller ikke nu høre mig om nogen som helst af Lovforslagets enkelte Lønningsfater.

Madvig: Jeg kan ikke tiltræde den ærede fidsste Talers Ytringer med Hensyn til det Savn, som han omtalte, at han sølte ligeoverfor Lovforslaget. Jeg troer, at, ligesom det vilde have været ønskeligt, at man ikke var kommen ind paa Bestemmelserne om Sædtillæg, saaledes vilde det ogsaa have været ønskeligt, om man ad en anden Vej end igjennem Alderstillelag havde søgt at forbedre Embedsmændenes Aar. I det mindste troer jeg, at man i alt Fald bør indskrænke Anvendelsen af Alderstillelag til saadanne Rækker af Embedsmænd, hvis Antal er meget ringe, saa at der ikke kan ventes at finde den fornødne Ujævning i deres Aar Sted ved selve Dyrkningen imellem dem indbyrdes. Naar man, saaledes som det just er sleet i Militairretaten, slaaer Officererne af alle Vaaben sammen og derhos fastsætter en Aldersgrænse for dem, saa troer jeg, at der vil finde et saa jævligt og jævnt Avancement Sted, at Enhver omtrent vil kunne regne sig til, at han ved den og den Tjenestealder — vil opnaae en vis Gage, og dermed maa man være tilfreds. Ligeoverfor Systemet med Alderstillelag staaer derimod fra Statens Side den overordentligt væsentlige Forbring, at det maa vides, hvad der aarligt regelmæssigt vil være at udrede og